

Fairness : One Principle of Ethics

**SUKHIT PHAOSAVASDI, M.D.*,
YUEN TANNIRANDORN, M.D.*,
PINIT KULLAVANIJAYA, M.D.****

**SURASAK TANEEPANICHSKUL, M.D.*,
AURCHART KARNJANAPITAK, M.D.*,**

Each year the Thai General Medical Council (GMC) received about 300-500 complaints, about 2.5 per cent of all doctors, regarding the doctors conducts. The most common complaint is that the treatment is not up to standard⁽¹⁾.

The importance of setting standards of medical practice must go hand in hand with the method of setting standards. If both principles go hand in hand it will create fairness which is one important principle of ethics⁽²⁾. This is because doctors are only human but their actions will have good or bad effects on society. In making judgement on doctors do various committees of the GMC depend only on scientific evidence or other factors as well. Also there are often questions from society about whether the judgement have auditing system or not, are there systems for the judgements to be audited. This is so that the work of various committees of the GMC will be widely accepted by society. The committees should also use the principles of humanity as well as political science in judging cases.

The setting of standards in patient's management is easier than the system of setting of standard especially when it has to depend on the infrastructure of Thailand which has many limitations. The standard of care depends on education, economy, research, good governance, and must include Thai culture, way of life, and religion which has been a very important part of Thai life for a long time. Also we have to accept that international culture has strong influence on the daily life of all of us in our thinking and practice⁽³⁾.

Key word : Fairness

**PHAOSAVASDI S, TANEEPANICHSKUL S,
TANNIRANDORN Y, KARNJANAPITAK A, KULLAVANIJAYA P
J Med Assoc Thai 2002; 85: 1046-1047**

* Member of Thai Medical Association

** President of The Royal College of Physicians of Thailand.

ความยุติธรรม : หลักหนึ่งของจริยธรรม

สุจิต เม้าสวัสดิ์, พ.บ.*, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล, พ.บ.*,
 เอียน ดันนิรันดร์, พ.บ.*, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, พ.บ.*, พินิจ กุลละวณิช, พ.บ.**

ในแต่ละปีมีการกล่าวโทษการกระทำของแพทย์ไปยังแพทยสภาประมาณปีละ 300-500 ราย หรือคะแนนได้ประมาณร้อยละ 2.5 ของจำนวนแพทย์ทั่วประเทศ เรื่องที่ถูกร้องเรียนมากที่สุดคือ การรักษาที่ไม่ได้มาตรฐาน⁽¹⁾

ความสำคัญของการกำหนดมาตรฐานในการดูแลรักษาผู้ป่วยควรต้องควบคู่ไปกับการสร้างมาตรฐาน ถ้าสองหลัก-การนี้ เดินคู่กันตลอดก็เกิดความยุติธรรมซึ่งเป็นหลักหนึ่งที่สำคัญของจริยธรรม⁽²⁾ เพราะการกระทำของแพทย์แต่ละคนเป็นการปฏิบัติงานของมนุษย์ แต่มีผลกระทบกับสังคมมีทั้งช่วยแก้ไขหรือก่อให้เกิดปัญหาแก่ผู้ป่วยและสังคมโดยรวม การตัดสินใจผิดถูกของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ในแพทยสภาจึงน่าสงสัยว่าใช้หลักวิชาทางการแพทย์อย่างเดียวหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีคำถามจากสังคมเกิดขึ้นเสมอว่าการตัดสินใจผิดมีวิธีใดอย่างไร สร้างเครื่องมืออะไรมาใช้ในวิธีการดังกล่าว และสามารถตรวจสอบได้หรือไม่ ดังนั้นเพื่อให้ผลของการปฏิบัติงานของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของแพทยสภาได้รับการยอมรับอย่างเหมาะสมจากสังคมควรจะใช้หลักการทางสังคมศาสตร์และมนุษย์ศาสตร์มาเป็นพื้นฐานด้วยไหม

การกำหนดมาตรฐานในการดูแลรักษาผู้ป่วยเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าวิธีในกระบวนการสร้างมาตรฐานมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องขึ้นกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่มีขีดจำกัดในขอบเขตต่าง ๆ ประเทศไทยมีความแข็งแกร่งมากเพียงใด ในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การวิจัยและการปกครอง และต้องขมวดรวมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนาที่เป็นสิ่งคู่กับประเทศมาช้านาน อีกทั้งการยอมรับวัฒนธรรมข้ามชาติที่มีอิทธิพลอย่างรุนแรงต่อวิถีชีวิตประจำวันของเราทั้งทางด้านความคิดและวิธีปฏิบัติ⁽³⁾

คำสำคัญ : ความยุติธรรม

สุจิต เม้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล,
 เอียน ดันนิรันดร์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, พินิจ กุลละวณิช
 จดหมายเหตุทางแพทย์ ๙ 2545; 85: 1046-1047

* สมาชิกแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย ฯ

** ประธานราชวิทยาลัย อายุรแพทย์

เอกสารอ้างอิง

1. กำแหง จาตุรจินดา. Prevention and promotion in reproductive health : Ethical issue. การประชุมวิชาการประจำปี 2545 สมาคมอนามัยเจริญพันธุ์ 21-23 สิงหาคม 2545 โรงแรมสยาม ซิตี้ กทม.
2. ทองจันทร์ หงส์ดามรงค์. จริยธรรม. ห้องประชุมบรรพต ภาควิชาสถิติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 11 สิงหาคม 2540.
3. ไสรจจ หงส์ดามรงค์. แพทย์ในสังคม. ใน: สุจิต เม้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล, เอียน ดันนิรันดร์, ชุมศักดิ์ พงกษาพงษ์, เอนรี วัลส์, บรรณาธิการ. จริยธรรมในเวชปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์ 2545.